

Рудницька К. Г.,

курсант

Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Нагорна О. О.,

старший викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
старший лейтенант поліції

ПРОБЛЕМА ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Актуальність даної теми полягає у збройній агресії в бік незалежної держави України, від сусіднього оркостану, у зв'язку із чим введений воєнний стан, що обмежує не лише нормальне існування в цілому, але й також перешкоджає роботі підприємницької діяльності на території країни.

Згідно статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», передбачається що на період введення воєнного стану, як особливого правового режиму, можуть бути введені тимчасові, обумовлені загрозою, обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень [1].

Однією з розповсюджених проблем являється зупинення та не видача дозволів та ліцензій на заняття певною діяльністю, що призупиняє роботу підприємств. Проте, у місячний строк після припинення чи скасування воєнного стану на відповідній території України передбачається поновлення зупинених строків.

Наприклад, згідно з постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання забезпечення провадження господарської діяльності в умовах воєнного стану» від 18 березня 2022 року № 314 передбачено, що підприємства, які набули права провадити господарську діяльність на підставі декларації, у разі відсутності відповідних документів дозвільного характеру (дозвільних документів, ліцензій та/або інших результатів надання публічних послуг) невідкладно, але не пізніше одного місяця з дня припинення або скасування воєнного стану, до відповідних дозвільних органів, дозвільних органів та органів, що надають публічні (електронні публічні) послуги, надають, звертаються та отримують відповідні документи дозвільного характеру в порядку та на умовах, передбачених законодавством, без припинення (припинення) їх діяльності[2].

Терміни проведення інструментальних досліджень, інвентаризації викидів забруднюючих речовин та оформлення необхідних документів становлять 4-6 місяців, що унеможлиблює подачу заявки на отримання дозволу на викиди протягом місяця.

Водночас, відповідно до ст. 68 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» [3], 33, 34 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» самовільне здійснення викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря є порушенням і передбачає застосування адміністративних, кримінальне право та цивільна відповідальність [4].

Враховуючи об'єктивні обставини та неможливість оформлення документів та звернення за отриманням дозволу на викиди шкідливих речовин в атмосферне повітря протягом місяця, а також положень ст. ст. 68 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» [3], 33, 34 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» [4], суб'єкти господарювання під час здійснення господарської діяльності під час оформлення документа дозвільного характеру та функціонування джерела викидів без дозвільного документа в післявоєнний період можуть вчинити порушення і повинні нести відповідальність.

Виходом з даної ситуації та недопущення великої кількості штрафів, притягнення підприємств до відповідальності за прогалину у законодавстві, буде надання необхідного терміну для поновлення всіх необхідних документів та продовження роботи у звичному темпі.

Таким чином, збільшиться відсоток довіри до держави, буде визначено чесні підприємства та ті на котрі необхідно буде звернути увагу не тільки інстанціям дозволів яких не вистачає, але й іншим службам.

Після набуття ліцензій та інших нормативно-правових документів буде проведена ревізія господарств, що не звернулись про поновлення/подовження, і визначена доля про подальше їх функціонування. Розуміння про підприємства, що «залишились на плаву», допоможе оптимізувати економічний аспект держави, що допоможе для післявоєнного відновлення.

Отже, наразі існує проблема у сфері господарювання, проте вона пов'язана із періодом після закінчення повномасштабної війни, тому є час у законодавців виправити дану неточність, аби зберегти велику кількість підприємств та не допустити порушення прав підприємців.

Список використаних джерел:

1. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 10.09.2022 р. № 389-VIII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>.
2. Деякі питання забезпечення провадження господарської діяльності в умовах воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 18.03.2022 р. № 314. Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/314-2022-%D0%BF#Text>.
3. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 10.07.2022 р. № 1264-XII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12>.
4. Про охорону атмосферного повітря: Закон України від 09.07.2022 р. № 2393-IX. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2707-12#Text>.